

27/09/2024

Ιερά Παννυχίς στην Κόρινθο υπέρ Υγείας του Μητροπολίτη Κορίνθου

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Κορίνθου, Σικυώνος, Ζεμενού, Ταρσού και Πολυφέγγους](#)

Με την συμμετοχή του ευαγούς Ι. Κλήρου, των Μοναστικών Αδελφοτήτων και πλήθους Πιστών εκ της Ι. Μητροπόλεως πραγματοποιήθηκε χθες βράδυ, 26η προς 27η Σεπτεμβρίου 2024, στον Καθεδρικό Ιερό Ναό Αποστόλου Παύλου Κορίνθου, η εξαγγελθείσα Παννυχίς υπέρ πλήρους ιάσεως και θεραπείας του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτη Κορίνθου κ. Διονυσίου, ο οποίος σήμερα, 27η τρέχοντος μηνός, υποβάλλεται σε χειρουργική επέμβαση στις Η.Π.Α..

Μετά τον Εσπερινό τελέσθηκε η Ακολουθία εις Παράκλησιν ασθενών με

προσευχητική αναφορά στην Παναγία την Γιάτρισσα και τον Όσιο Πατάπιο ικετεύοντας Αυτούς ψάλλοντας: «Κλίνη κατακείμενοι νοσερῶς, αἵρομεν καρδίας, πρὸς σέ, Γιάτρισσα, ὀφθαλμούς, τοῦ δεινοῦ καρκίνου, τὴν ἴασιν αἰτοῦντες, καὶ πάσης ἄλλης νόσου, τὴν ἀπολύτρωσιν» και «Λουτρακίου στέφανος καὶ τιμή, τῆς ὕδρωπικίας καὶ καρκίνου θεραπευτά, Πατάπιε Θεόφρον, τῶν Γερανείων δόξα, πρέσβευε τῷ Κυρίῳ ὑπὲρ τῶν δούλων σου».

Μετά το πέρας της Παρακλήσεως δια τους ασθενείς ο Θεοφιλέστατος Επίσκοπος Κεγχρεών και Πρωτοσύγκελλος της Ι. Μητροπόλεως κ. Αγάπιος ομίλησε στο εκκλησίασμα με θέμα τις ασθένειες κατά την πατερική – ασκητική γραμματεία και ιδιαιτέρως κατά τον Μ. Βασίλειο, ο οποίος ορίζει τις αιτίες των διαφόρων ασθενειών χωρίζοντας αυτές σε εξωτερικούς και εσωτερικούς παράγοντες.

Οι εξωτερικοί παράγοντες είναι μάλλον απρόβλεπτοι (π.χ. ατυχήματα, πτώσεις, κακουχίες κ.λ.π.). Οι εσωτερικοί παράγοντες είναι αυτοί που δημιουργούνται μέσα στο σώμα του ανθρώπου και έχουν ως κύρια αιτία τις τροφές, την υπερβολή στο φαγητό ή την έλλειψη αυτού. Ο Όσιος Νικήτας ο Στηθάτος, χαρακτηρίζει «ανωμαλίαν» την υπερβολική ασιτία για ασκητικούς λόγους ως και την αδηφαγία και τον κορεσμό.

Αυτές οι αρρώστιες έχουν ανάγκη ιατρικής βοήθειας η οποία και βοηθεί

αποτελεσματικά τον άνθρωπο. Άλλες όμως νόσοι δεν χρειάζονται ιατρική αρωγή, γιατί πίσω απ' αυτές κρύπτεται τιμωρία, όχι ως ενέργεια εκδικήσεως ή καταστροφικής πράξεως αλλά παιδεύσεις εξ αγάπης – για τα αμαρτήματά μας. «Ὁν ἀγαπᾷ Κύριος παιδεύει» (Παρ. γ', 12) ένεκα του άμεσου πατρικού ενδιαφέροντος του Θεού για την σωτηρία του ανθρώπου, οδηγώντας τον ανομούντα δια της αντιλήψεως και της παραδοχής των αμαρτιών του στην επανοδήγηση του εαυτού του στην οδό της ευσεβείας. Φάρμακο σ' αυτήν την περίπτωση δεν είναι κάποιο σκεύασμα φαρμακευτικής εταιρίας, αλλά η μετάνοια και η υπομονή μετά την αναγνώριση των ανομιών του ανομούντος ασθενούς. Ο προφήτης Μιχαίας γράφει σχετικά με την υπομονή στην περίπτωση αυτή· «θά ὑποφέρω τήν ὀργήν Κυρίου, γιατί ἁμάρτησα σ' Αὐτόν» (ζ', 9).

Άλλη αιτία ασθενείας είναι αυτή που γίνεται «κατά εξαίτησιν του πονηρού», δηλαδή, επειδή το ζητεί ο πονηρός. Ο Θεός, βεβαίως, επιτρέπει αυτό σε ανθρώπους που δεν θα δειλιάσουν προ της νόσου και δεν θα δυσανασχετήσουν εναντίον του Θεού, όπως π.χ. ο Δίκαιος Ιώβ, η Αγία Συγκλητική, ο Όσιος Θεόδωρος ο ηγιασμένος κ.λ.π.. Η «Ιώβειος» υπομονή είναι ένα όπλο εναντίον του Διαβόλου που χαρίζει ο Θεός στους ανθρώπους που πειράζονται «κατά εξαίτησιν» αυτού. Άλλο όπλο είναι η καρτερία μέχρι θανάτου, η γαλήνια αντιμετώπιση της πλέον αλγεινής καταστάσεως χωρίς δυσαρέσκεια και στενοχώρια. Παράδειγμα ο πτωχός Λάζαρος, του οποίου «οἱ κύνες ἐρχόμενοι ἀπέλειχον τὰ ἔλκη αὐτοῦ» (Λουκ. Ιστ', 21), και χωρίς να παραπονεθεί έκτιζε με τα υλικά του πόνου υπομονεύοντας την μελλοντική ανάπαυση του στον κόλπο του Αβραάμ!

Άλλη περίπτωση ασθενείας, κατά τον Μ. Βασίλειο, είναι αυτή που δίδεται για να μη υπερηφανεύεται κάποιος, και που «τοῖς ἁγίοις συμβαίνουσα» καταλήγει σε στεφάνωμα αγίου ή μάρτυρος. Παράδειγμα ο Απ. Παύλος στου οποίου την σάρκα εδόθη σκόλοψ για να μην υπερηφανεύεται. Έτσι η ασθένεια γίνεται κατασταλτική της καυχήσεως.

Μέρος της παιδεύσεως όμως, κατά τον Άγιο της Καισαρείας, αποτελεί και «η καταδίκη δι' επιπόνου θεραπείας». Εγχειρίσεις ή καυτηριάσεις, πόνοι από την πόση δυνατών φαρμάκων, αυστηρή δίαιτα, χημειοθεραπείες κ. τ. ο. είναι μέσα, τα οποία θεραπεύουν μεν το σώμα, αλλά ωφελούν και την ψυχή. Η αλήθεια όμως είναι ότι τα νοσήματα είναι επωφελή σ' εκείνους που ζουν κατ' αρετήν, αφού συνεργούν στη ταπείνωση του σώματος αλλά τονώνουν και καθιστούν δυνατή την ψυχή κατά την ρήση του Αποστόλου μας στους προγόνους μας· «ὅταν γάρ ἀσθενῶ, τότε δυνατός εἰμι» (Β' Κορ. ιστ', 10). Η θεραπεία, λοιπόν, της ψυχής έχει παράλληλη πορεία προς την θεραπεία του σώματος, την οποία θεραπεία του σώματος έχει αναλάβει η ιατρική επιστήμη.

Με την έξοδο του ανθρώπου από τον Παράδεισο έχασε αυτός το «απρόσβλητον» που είχε εντός του Εδεμικού Παραδείσου και η σάρκα αυτού έκτοτε είναι τρωτή και ευάλωτη, γι' αυτό και ο ιατρός και η ιατρική απαραίτητοι. Ο όσιος Διάδοχος

λέγει ότι τίποτε δεν εμποδίζει να καλούμε ιατρούς, όταν αρρωσταίνουμε, όμως δεν πρέπει να έχουμε στους γιατρούς την ελπίδα της σωτηρίας μας, αλλά στον αληθινό ιατρό και πηγή των ιάσεων Ιησού Χριστό, ο Οποίος, κατά την τριετή δημόσια δράση Του, πλήθος ανιάτων ασθενειών εθεράπευσε, δηλαδή, περιπτώσεις ασθενειών, που ευρίσκοντο έξω από τις δυνατότητες της ανθρώπινης ιατρικής. Παράδειγμα η ίαση της αιμορρούσης γυναίκός, που ακούσαμε στο Ευαγγελικό ανάγνωσμα της Ιεράς Παρακλήσεως. Αντιμετώπισε αυτή ιατρικές δυσκολίες, όπως αναφέρει ο Ευαγγελιστής Μάρκος, που όμως δεν είχαν καμμία ισχύ και αξία έμπροσθεν του Θεανθρώπου Ιησού Χριστού, που εθεράπευε «πᾶσαν νόσον καὶ πᾶσαν μαλακίαν ἐν τῷ λαῷ» (Ματθ. θ', 35) και ήταν ακριβώς η ιατρική χάρις την οποία έδωσε και στους μαθητάς Του (Ματθ. ι' 1).

Υπόχρεοι οι άνθρωποι στους ιατρούς και η ευγνωμοσύνη τους πρέπει να εκφράζεται σ' αυτούς, που είναι οι λειτουργοί της ιατρικής επιστήμης. Χρήσιμα τα διάφορα φάρμακα, τα οποία αποτελούν μεν επίτευγμα των επιστημόνων ιατρών και άλλων, στην πραγματικότητα όμως είναι επέκταση της ψυχικής και λογικής δυνάμεως με την οποία επροίκισε ο Θεός τον άνθρωπο. Έτσι και ο ιατρός να ευχαριστεί τον Θεό για το χάρισμα που έλαβε απ' Αυτόν, αλλά και ο ασθενής καθ' όσον το φάρμακο είναι προϊόν ανθρώπινης δυνάμεως, που όμως έχει πηγή τον Δημιουργό και χορηγό πάσης ιάσεως και θεραπείας Προνοητή Θεό.

Η αρρώστια γι' οποιονδήποτε άνθρωπο είναι οδυνηρή κατάσταση, ο Πατερικός λόγος της Εκκλησίας μας κατά τούτο βοηθεί τον άνθρωπο να αντιμετωπίζει αυτή με χριστιανική καρτερία και όχι λιποψυχία, αφού πολλές φορές η εξωτερική νόσος βοηθεί τον άνθρωπο στην απόκτηση εσωτερικής υγείας. Γι' αυτό κατά τον Γέροντα του Ευεργετινού· «αυτό είναι το θέλημα του Θεού: Να υπομένεις, άνθρωπε, με μακροθυμία και να χορταίνεις με την αγάπη Του»!

Εύχεται, λοιπόν, η Εκκλησίας μας όπως ο Θεός ενισχύει την δύναμη των ανθρώπων ν' ανταπεξέρχονται με υπομονή κάθε ασθένεια και αυτή ν' αποβαίνει εις ψυχική ίαση και σωτηρία.

Ευχηθήκαμε και θα συνεχίσουμε κατ' αυτή την Ιερά αγρυπνία να ευχόμεθα υπέρ υγείας, σωτηρίας, θείας βοηθείας του Πατρός και Αρχιεπισκόπου ημών Διονυσίου, όπως Κύριος ο Θεός ημών «ἀναστήσῃ αὐτόν ἀπό κλινῆρους ἀρρωστίας καί ἀποκαταστήσῃ τῇ ἁγίᾳ Αὐτοῦ Ἐκκλησίᾳ ψυχῇ καί σώματι ὑγιαίνοντα καί προκόπτοντα ἐν ἔργοις καλοῖς καί λόγοις ἀγαθοῖς» προς δόξαν του ονόματός του Χριστού, της ελπίδος ημών και ανάπαυσιν ημετέραν.

Στην συνέχεια εψάλη ο Ὄρθρος και μετά τα Εξαποστειλάρια ο Θεοφιλέστατος ἅγιος Κεγχρεών ἀνέγνωσε τας ἐκ του Ευχολογίου ευχάς εις ασθενούντα, όπως Κύριος λυτρώσει τον Πατέρα και Αρχιεπίσκοπον ημών «...ἀπό φρικιασμοῦ, ἀπό

ρίγους, από πυρετοῦ, από ἡμέρας πονηρᾶς καί ὥρας, καί από ὀφθαλμῶν πονηρῶν ἀνθρώπων καί από πάσης νόσου καί μαλακίας...» διώκων ἀπ' αὐτοῦ τὴν ἀσθένεια. Κατόπιν ἀκολούθησε ἡ Ἀρχιερατικὴ Θ. Λειτουργία προεξάρχοντος τοῦ Θεοφιλεστάτου Ἐπισκόπου Κεγχρεῶν κ. Ἀγαπίου καὶ συλλειτουργούντων τῶν Πανοσ. Ἀρχιμ. π. Ἀνθίμου Παπαλεξοπούλου, Ἱεροκήρυκος τῆς Ἱ. Μητροπόλεως μας καὶ Ἡγουμένου τῆς Ἱ. Μονῆς Παναγίας «ΠΑΝΤΩΝ ΧΑΡΑ», τοῦ Συγκέλλου – Οἰκονόμου π. Προδρόμου Ἀντωνίου, ἀδελφοῦ τῆς Ἱ. Μονῆς Ἀναστάσεως Χριστοῦ Λουτρακίου, Πρωτ/ρων π. Παναγιώτου Μαυραγάνη, Προϊσταμένου τοῦ Ἱ. Καθεδρικοῦ Ναοῦ Ἀποστόλου Παύλου Κορίνθου καὶ Ἀρχιερατικοῦ Ἐπιτρόπου Κορίνθου-Λουτρακίου, π. Γρηγορίου Θεοδώρου καὶ π. Ἀθανασίου Κοντογιάννη, Ἐφημερίων τοῦ ὡς ἄνω Ἱ. Καθεδρικοῦ Ναοῦ καὶ τῶν Διακόνων π. Χρήστου Χίλια καὶ π. Ἀγγέλου Σαλάτα.

Στὴν Ἱερὰ Παννυχίδα ἐκτός ἀπὸ τὴν συγκινητικὴ παρουσία πλήθους Χριστιανῶν, ποὺ ἐσπευσαν νὰ προσευχηθοῦν γιὰ τὸν Ποιμενάρχη τους, παρέστησαν συμπροσευχόμενοι καὶ οἱ κ. Μαρία – Ελένη (Μαριλένα) Σούκουλη Βιλιάλη,

ουλος, κ.
θίων καὶ ἡ
θου.

